

til omhyggelig Drøftelse; en ſaadan er jo imidlertid ikke gørlig. Jeg ſkal derfor nøjes med at ſige til den ærede ſidſte Taler, naar han udtalte ſig mod Delingen af Skole-distrikter — ſaaledes forſtod jeg ham — at jeg ved en tidligere Lejlighed har udtalt, at jeg er ganſke enig med ham, og jeg har i min Embedsvirkſomhed gjort derimod, hvad jeg kunde. Naar han derimod ſiger, at han mere og mere er kommen til den Tanke, at Mænd og Kvinder bør uddannes ſammen paa de nuværende Seminarier, ſaa vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne være med dertil.

Det maa maafte være mig tilladt endnu at gøre en kort Bemærkning, ſom jeg glemte før, da jeg havde Ordet. Efter min Overbeviſning havde det været onſkeligt, om der ikke i Lovforſlaget, ſaaledes ſom Folketinget har vedtaget det, havde været faſtſat noget om, hvor denne Forſkole ſkulde ligge, men at det var overladt til Ministeriet at afgøre dette Punkt. Det forekommer mig at være mere en Administrationsſag; men da det nu er vedtaget, ſkal jeg ikke gøre noget for at fremkalde Modſtand mod Beſteemmelsen.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viſningsvæſenet (Goss):** Dette Lovfor-
ſlag vender tilbage til dette Ting i en tem-
melig forandret Stikſe. Forſlaget, ſom
det blev vedtaget af dette Ting, gif jo ud
paa en Statsanſtalt for Lærereinder Uddannelse for Folkeſkolen i Almindelighed; det vender tilbage ſom et Forſlag til Oprettelse af en Statsanſtalt til Uddannelse af Lærereinder i Forſkolen alene. Det er kun en Del af, hvad jeg havde onſket. Jeg havde ganſke viſt onſket og tænkt mig, at den Anſtalt, ſom Forſlaget oprindeligt var rettet paa, tillige eller ved Siden af kunde have en Anſtalt ſom denne. Det nu vedtagne er ſaaledes kun en Del af, hvad jeg havde onſket, og hvis jeg ſkulde følge det Raad, ſom paa andre Omraader ret ofte har været rettet til mig, og ogſaa her, ſaa ſkulde jeg althaa nu ſtille mig paa det Standpunkt, at ſige, at hvis jeg ikke kunde ſaa det hele, vilde jeg ikke have noget. Det Raad har jeg ikke villet følge i andre Sager og vil det heller ikke her, fordi jeg betragter det, ſom Folketinget har vedtaget, ſom godt i og for ſig; der er ingen ſom helſt Grund til at vrage det, fordi jeg ikke ved denne Lejlighed har kunnet opnaa det, ſom jeg ſtadig betragter ſom det Raad, der bør trages efter, nemlig Oprettelsen af en Skole til Uddannelse af Lærereinder for Folkeſkolen i Almindelighed. Jeg betragter imidlertid

dette ſom et Gode i og for ſig, og jeg gør det jo væſentlig, fordi det fremmer, hvad ogſaa det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, en Udvikling af Fogeſkolen. Ganſke viſt mener jeg, at det, at man ſaar en Klaſſedeling ved Fogeſkolen videre gennemført, er en meget ſtor Fordel, men det fører ikke i og for ſig til, at man ogſaa nødvendigviſ ſkal have ſærlig uddannede Lærere dertil. Som Forholdet imidlertid er, er det nødvendigt, hvis Fogeſkolerne navnlig i Sylland ſkulle have Fremgang, at ſtabe en Klaſſe helſt af ſaadanne Lærereinder, ſom denne Anſtalt byder. Derfor betragter jeg det ſom et Gode.

Jeg har ganſke viſt ſtillet ſom Be-
tingeſe i det andet Ting, og det er man jo ogſaa gaaet ind paa, at Anſtalten ſkulde være en Statsanſtalt, og ligeledes, at der ikke burde være Tale om at nedlægge et af de beſtaaende Seminarier for mandlige Elever i denne Forbindelse, og diſſe to Punkter faſtholder jeg naturligviſ fremdeles. Jeg er ikke til Ginds, og har ikke i Tanke, at der ſkulde nedlægges yderligere af de beſtaaende Seminarier, end der allerede er. — Jeg kan ganſke viſt ikke udelukke og vil ſelvfølgelig ikke udelukke, at Diskuſſionen, Overvejelſen ogſaa omfatter det Spørgſmaal, hvad der nødvendigviſ maa ſte, hvis Reformen ſkal have det uhyre Omfang, ſom fra pædagog-iſt Side er blevet fremhævet, at der ſkal foretages en ſaadan Revolution i vort hele Seminarievæſen og Lærereinderuddannelse, at alt ſamles i en Centralanſtalt baade for Mænd og Kvinder her i København. Jeg tror, det er forfæret, men jeg kan jo ikke hindre, at Diskuſſioner og Overvejelſer omfatte ogſaa den Tanke, men for ſaa vidt Overvejelſerne ſte med mig, ville de ikke tage et ſaadant Omfang og heller ikke gaa i Retning af at give de kvindelige Elever, ſom uddanne ſig i Almindelighed til Lærereinder, Udgang til de beſtaaende Seminarier. Jeg faſtholder ſtedſe, at det rigtige er at ſtabe et ſæregent Inſtitut for dem, og jeg haaber, naar Tidens Fylde kommer, at kunne iværkſætte denne Tanke. Der er Spørgſmaal nok, ſom trænge til Overvejelſe, og ſom ogſaa ville blive fremdragne dels af dette Tings Udvalg, dels i det andet Ting og dels ved de forſkellige Udtalelſer af Seminarieforſtandere, ſom ikke have taget Sagen i den, jeg kan næſten friſtes til at ſige, uhyre vide Maaleſtok, ſom fra andre Sider er kommet frem. Jeg vil derfor være glad ved, om de Overvejelſer kunne være endte til næſte Samling. Jeg tillader mig at foreſlaa Forſlaget, ſom det nu er, til det høje Tings Vedtagelſe.